

*Kertész Judit PhD-hallgató,
Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar
Közgazgatási Jogi és Pénzügyi Jogi Tanszék*

*VIII. évfolyam | Vol. VIII
2014/1. szám | No. 1/2014
Tanulmány | Article
www.dieip.hu*

Az uniós tagállamok közötti igazságügyi együttműködés, különös tekintettel az Europolra

*„... a biztonság a túlélés és a fennmaradás lehetősége és
képessége a létet fenyegető veszélyekkel szemben”
(Barry Buzan)*

Barry Buzan a nemzetközi kapcsolatok neves professzora a napjaink egyik meghatározó tényezőjét, a biztonságot helyezte vizsgálódásának középpontjába. Uniós és nemzetközi rendszerben az államok legfontosabb célja a védelem megteremtése.

Európában a modern rendőrségek a nemzetállamok kialakulásának időszakában a XVII. és a XIX. század között jöttek létre, s a jogállam kialakulásának következményeként a XIX. század végére a közbiztonsági és bűnügyi rendőri feladatok markánsan elkülönültek egymástól.¹ Az I. világháborút követő időszakban fokozatosan alakult ki az európai integráció eszméje. A II. világháborút követően ellentétek és megosztottság jellemezte Európát, azonban 1948. május 7-10. között, Hágában már konferenciát rendeznek, melyen vezető nyugat-európai politikusok határozatlanul rögzítik a demokratikus, egyesült Európa létrehozásának szándékát.² A bel- és igazságügyi együttműködésről eredetileg a Római Szerződés (1957) nem rendelkezett, ez a terület fokozatosan alakult ki az Európai Közösségekben (EK), majd az Európai Unióban (EU), mind büntetőjogi területen, mind polgári ügyekben.

A bel- és igazságügyi együttműködés gyökerei a hetvenes évek közepéig vezethetők vissza.³ Ebben az időszakban egyre inkább olyan társadalmi jelenségek kerültek előtérbe, mint például a kábítószer-kereskedelem, terrorizmus, illegális bevándorlás és a szervezett bűnözés, így fontossá vált a tagállamok közötti kooperáció.

A hetvenes évek közepén az Európai Közösségek bel- és igazságügyi miniszterei döntöttek a TREVI együttműködés elindításáról. A TREVI volt a bel- és igazságügyi kormányközi együttműködés első szervezett, állandó formája, melyben a tagállamok számára több szinten lehetőség nyílt az egyeztetésre, az információ- és tapasztalatcserére, az együttműködés kialakítására.⁴ Mandátuma eredetileg a terrorizmus és a belső biztonság kérdéseit fedte le, ám ezt 1985-ben kiterjesztették az illegális bevándorlásra és a szervezett bűnözésre is.⁵ Egy-egy téma részletes elemzése céljából rendszeresen találkoztak 1984-től a tagállamok bel- és igazságügyi

¹ Dr. Holé Katalin: Biztonságunk ára (Az Europol vizsgálata a jogállam szemszögéből) PhD értekezés Tézisei, Budapest, 2007, 4.o.

² Magyar Péter: Az Európai Unió története, Budapest, Útmutató Tanácsadó és Kiadó Kft., 2000, 5.

³ Karoliny Eszter: Az Európai Unió joga, Dialóg Campus, Budapest-Pécs, 2012, 216.

⁴ Lásd: http://www.euvonal.hu/index.php?op=kozossegi_politikak&id=4 (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.05.20.)

⁵ Karoliny, 2012, 216.p.

miniszterei. A 90-es években a bűnözés minőségében és mennyiségében is megváltozott, sürgetőbbé vált az együttműködés kiterjesztése.

Az Európai Közösségnek olyan stabil politikai centrummá kellett válnia, amely aktív szerepet játszhat az új demokráciák fejlődésében. Ekkor az EK tagállamai egy új együttműködési keretet alakítottak ki, az Európai Uniót, amelyet az 1992. febr. 7-én aláírt, és 1993. nov. 1-jén hatályba lépett Maastrichti vagy Európai Uniós Szerződés hozott létre.⁶

A Maastrichti Szerződés megteremtette a három-pilléres rendszert: 1. pillér: a három Közösség (ESZAK, EGK, Euratom), 2. pillér: a Közös Kül-és Biztonságpolitika, 3. pillér: a Bel-és Igazságügyi Együttműködés. Az Európai Unió létrejöttével a büntetőjogi együttműködés területén is egy dinamikus folyamat vette kezdetét.⁷

Az Amszterdami Szerződés jelentősen átrendezte a pillérrendszert: a vízum-, a menekült és bevándorlási politika, a polgári ügyekben folytatott és a vámügyi együttműködés átkerült az első pillérbe.⁸ A harmadik pillér a rendőri, igazságügyi összefogásra vonatkozó szabályokat tartalmazta.

A Lisszaboni Szerződés (LSZ) 2007-ben megszüntette a pillérrendszert. A LSZ hatálybalépése után a szabadság, biztonság és jog érvényesülésén alapuló térséget (SZBJT) az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés határozza meg.⁹ Szabályozza többek között a határok ellenőrzésével, menekültüggyel és bevándorlással kapcsolatos politikát, az igazságügyi együttműködést polgári és büntetőügyekben, valamint a rendőrségi együttműködést is. A lisszaboni szerződés életbe lépésével (2009. december 1.) – az ez alól kivételt kapott országok leszámításával – *Az Európai Unió alapjogi chartája* kötelező érvényűvé vált.¹⁰ Az Alapjogi Charta (2000) legnagyobb jelentősége, hogy egyetlen dokumentumban foglalja össze a nemzeti és nemzetközi jogban már régóta meglévő, de széttagolt alapvető jogokat, alapelveket.

Fontos elvként szabályozásra került az Alapvető Jogok Kartájában a „ne bis in idem” elve: ugyanazért a tettet ne lehessen ugyanazt a személyt kétszer elítélni (Gözütök-ügy).¹¹ Senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.¹²

A kilencvenes évek végén a hatékony bűnügyi együttműködés céljából több szervezet is létrehozta az EU-ban, többek között az Európai Igazságügyi Hálózatot (1998), Európai Csalás Elleni Hivatalt (OLAF) (1999). Az Európai Unió biztosítja az igazságszolgáltatás működését megalapozó nyomozások elvégzéséhez szükséges rendőri együttműködést. 2002-ben az Európai Unió tagállamainak államfői a páneurópai e-kormányzásról alkottak akcióttervet, amelynek lényege, hogy az elektronikus kommunikációt a közigazgatás és az igazságszolgáltatás terén egyaránt elő kell segíteni, és az ehhez szükséges intézményi, illetve infrastrukturális háttérrel létre kell hozni.¹³

⁶ www.politologia.btk.pte.hu/docs/tuka13.doc (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.05.20.)

⁷ Farkas Ákos: Büntetőjogi együttműködés az Európai Unióban, Osiris, Budapest, 2011. 7.

⁸ Karoliny, 2012, 217.p.

⁹ Karoliny, 2012, 206.p

¹⁰ Lásd: <http://www.grotius.hu/publ/displ.asp?id=WFBIY> (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.05.28.)

¹¹ C-187/01. és C-385/01. sz. Hüseyin Gözütok (C-187/01. sz. ügy) és Klaus Brügge (C-385/01. sz. ügy) elleni büntetőeljárásokban 2003. február 11-én hozott ítélet. A *Hüseyin Gözütok és Klaus Brügge* ellen folyamatban volt büntetőeljárások kapcsán az Európai Bíróság első ízben hozott döntést, amely harmadik pilléres eszközöket, illetve a Schengeni Végrehajtási Egyezményrendeleteit érintette. Előzetes döntéshozatali eljárása keretében arra a kérdésre kereste a választ, hogy vajon a *ne bis in idem* elve alkalmazandó, illetve további büntetőeljárást kizáró oknak minősül-e azokban az esetekben, amikor valamely tagállam ügyészége – bizonyos kötelezettségek teljesítésének feltételként történő meghatározása mellett – bírósági közreműködés nélkül dönt egy folyamatban lévő büntetőeljárás megszüntetéséről. A Bíróság értelmezése alapján pusztán az a tény, hogy a fent említett ügyekben az eljárás, valamint annak megszüntetése bíróság közreműködése nélkül zajlott, *nem zárja ki a ne bis in idem elv alkalmazását.*

¹² Az Alapjogi Charta 50. cikk

¹³ Békés Adám: Bűnügyi védők közötti együttműködés az Európai Unióban, Iustum Aequum Salutare, 2010, 2. szám, 1.p.

De iurisprudencia et iure publico

Valójában nem mindig egyértelmű és világos az igazságügyi és a rendőri együttműködés elhatárolása, az államok szuverenitásukból eredően maguk határozzák meg, hogy mely szerveiket tekintik rendőrinek és melyeket igazságügyinek.

A Maastrichti Szerződés pontosan meghatározta azokat a közös érdeket képviselő kérdéseket, amelyek esetében indokolt a rendőrségi együttműködés (terrorizmus, kábítószer és a nemzetközi bűnözés egyéb formái), és lefektette egy európai rendőrségi hivatal (EUROPOL) létrehozásának elvét, amely kezdetben gyakorlatilag csak az Europol Kábítószeregységének létrehozását jelentette.

Az Europol felállításának ötletét 1991-ben, a Tanács luxemburgi ülésén, Helmut Kohl német kancellár vetette fel. Kohl kancellár javaslata egy, az FBI-hoz hasonló európai rendőrségi szervezet létrehozására irányult.¹⁴ A szervezet szupranacionális jellegű közbiztonsági és bünyügyi funkciókat egyaránt ellátó rendőrség jegyeit hordozza. Az Europol-egyezményt 1995. július 26-án írták alá (Magyarországon az Europol Egyezményt a 2006. évi XIV. törvénnyel hirdették ki). A hivatal csak 1999. július 1-jén kezdte meg hivatalosan működését.¹⁵ Az Europol jogi személyiséggel rendelkező szervezet. Az Europol feladata a tagállamok bűnüldöző hatóságainak támogatása a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni harcban. Ennek feltétele, hogy legalább két tagállam érintett legyen, viszont a szubsidiaritás elvének megfelelően az Europol csak olyan feladatot láthat el, amelyeket a tagállamok nem vagy nem megfelelő hatékonysággal tudnak elvégezni, a szuverenitást minden esetben figyelembe kell venni. Az Europol Egyezmény preambulumban szerepelnek az Europol létrehozásának okai; többek között a tagállamok közötti szolidaritás növelésének szükségessége a közrend, a közbiztonság, a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemben.

Az Europol a tagállamokat a meghatározott ügyekben történő nyomozás hatékony lebonyolítása érdekében megkeresheti, ha ennek a tagállamok nem tesznek eleget, ennek indokairól kötelesek az Europol-t tájékoztatni. Az Europol megkereséseire adott válaszokat, valamint a nyomozás eredményeiről az Europolnak nyújtott tájékoztatást az Europol Egyezményben megállapított szabályoknak és a vonatkozó nemzeti jogszabályoknak megfelelően a tagállamok illetékes hatóságain keresztül kell továbbítani.¹⁶

Az Europol optimális megoldás az Európai Unió tagállamainak a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemben is. Az Európai Tanács a Hágai Programban¹⁷ 2005-ben hangsúlyozta, hogy Az Európai Unió tovább mélyíti a szabadság, az igazságosság és a jog érvényesülésén alapuló térség külső dimenziójában a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseit. Ebben az összefüggésben az Európai Tanács felkéri a Tanácsot, hogy az Europolal és az európai határirányítási ügynökséggel szoros kapcsolatban hozzon létre egy, a terrorizmus elleni küzdelme és annak megelőzése, valamint a határellenőrzés nemzeti szakértőiből álló hálózatot, amely készen áll majd arra, hogy megfeleljen a harmadik országokban hatóságaik képzése és oktatása keretében felmerülő, technikai segítségnyújtás iránti igényeknek. Az Europol és a tagállamok illetékes hatóságai között a nemzeti egység az egyetlen összekötő szerv.¹⁸

¹⁴ Kondorosi Ferenc- Ligeti Katalin: Az európai büntetőjog kézikönyve, Magyar Közlöny Lap-és Könyvkiadó, Budapest, 2008, 286.

¹⁵ http://www.europarl.europa.eu/ftu/pdf/hu/FTU_4.12.7.pdf (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.05.28.)

¹⁶ Kondorosi, 2008, 291. p.

¹⁷ 2005/C 53/01

¹⁸ az Európai Unióról szóló Szerződés K.3. cikkén alapuló, az Európai Rendőrségi Hivatal létrehozásáról szóló, 1995. július 26-án kelt Egyezmény (Europol Egyezmény) és Jegyzőkönyveinek kihirdetéséről, valamint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló 2006. évi XIV. törvény

(4) *A nemzeti egységek feladatai a következők:*

1. az Europol-t - saját kezdeményezésükre - ellátják a feladatainak ellátásához szükséges információkkal és bűnüldözési operatív információkkal; 2. válaszolnak az Europol információk, bűnüldözési operatív információk és tanácsadás iránti kéréseire; 3. az információkat és bűnüldözési operatív információkat naprakészen tartják; 4. a nemzeti jog betartásával értékelik és továbbítják az információkat és a bűnüldözési operatív információkat az illetékes hatóságok számára; 5. tanácsadás, információ, bűnüldözési operatív

De iurisprudencia et iure publico

Az Europol tevékenységi köre a bűnözés meghatározott formáihoz igazodik, kiterjed az azokkal összefüggésben elkövetett egyéb bűncselekményekre. Az ilyen úgynevezett kapcsolódó bűncselekmények olyan cselekmények lehetnek, amelyeket azért követnek el, hogy az Europol feladatkörébe tartozó cselekmények elkövetéséhez szükséges eszközöket megteremtsék, az ilyen cselekmények elkövetését megkönnyítsék, illetve, amelyek felderítése azért szükséges, hogy az Europol hatáskörébe tartozó cselekmények ne maradjanak büntetlenül.¹⁹

A bűnözés azonban természetesen nem áll meg az unió határainál, így az Europol kapcsolatot tart fenn unió kívüli államokkal, illetve nemzetközi szervezetekkel.²⁰ Vagyis az uniós tagállamok saját biztonságpolitikájukon túl a szomszéd országok biztonsági érdekeinek a figyelembevételére is kényszerülnek, kooperatív együttműködés jön létre, ami hozzájárul a nemzetközi biztonság kiegyensúlyozottságához.

A szervezett együttműködéshez nélkülözhetetlen a hatékony információcsere, a releváns információknak a megfelelő szervekhez történő eljuttatása. Lehetővé kell tenni a felmerülő adatok gyors ellenőrzését. Az Europol elemzői a legkorszerűbb módszereket és technikákat használják. A bűnügyi operatív információk elemzői most már matematikai algoritmusokkal képesek feltérképezni és mérni a komplex és/vagy nagy adatkészleteket.²¹ A stratégiai elemzés az Europol elemzési tevékenységeinek egy másik fontos szempontja. Alapvető célja, hogy a politikai és rendvédelmi döntéshozók részére biztosítsa az ismeretanyagot a hosszú távú tervezéshez és a források elosztásához a nemzetközi szintű bűnözés leküzdése érdekében.²² Az OCTA (2013-tól SOCTA) az Europol által készített legfontosabb stratégiai elemzési dokumentum. Ez az a dokumentum, amelynek alapján az Európai Unió megállapítja prioritásait és ajánlásait a szervezett bűnözés ellen Európában vívott küzdelem terén.²³ A korábbi stratégiai jelentések nem vették figyelembe a bűncselekmények egyes fajtáit. Az OCTA bűncselekmény-kategóriákat nevez meg, továbbá figyelembe veszi az egyes tagállamokban meglévő különbségeket is. A SOTCA 2013 összefoglaló szerint az illegális bevándorlás elősegítése, az emberkereskedelem, a közegészségügyi és közbiztonsági kockázatot hordozó hamisítványok gyártása, gazdasági-pénzügyi csalás, szintetikus kábítószer gyártása, kibernetikai bűnözés és a pénzmosás képezi a legnagyobb veszélyforrást.²⁴ Különösen a 2001. szeptember 11-i New York-i támadás óta a terrorizmus egyik komoly veszélyt jelent az EU tagállamai számára. Az internet rendkívüli könnyebbséget jelent fundamentalista eszmék terjesztéséhez.

Veszélyforrásként kezelendők az unió tagállamaiban élő, itt letelepedett, a mohamedán közösségből kikerülő, szélsőséges nézeteket valló személyek is.²⁵ A mai napig kétséges, hogy az unió területére illegálisan érkező személyek között van-e terrorista. Ez nem egyszerű kérdés, tekintettel arra, hogy az adatbázisok kezelése során a személyes adatok védelmét mindenképpen biztosítani kell. A terroristagyanús személyek kiszűrésénél segítséget jelent a legújabb tudományos eredmények felhasználása, mint például a kriminalisztikai elemzések, az ujjlenyomatok készítése és a DNS vizsgálatok is. Ennek érdekében írta alá 7 uniós állam 2005-ben a Prümi Szerződést.²⁶

---

információ és elemzés iránti kérelemmel fordulnak az Europolhoz;6. a számítógépes rendszerben tárolandó információt továbbítják az Europolnak;7. biztosítják, hogy az Europol és saját maguk között minden információcsere jogszerűen történjék.

¹⁹ Kondorosi, 2008, 289. p.

²⁰ Salgó László: Az Europol a szervezett bűnözés és a terrorizmus ellen, Rendészeti Szemle, 2007, 4. szám, 10.p.

²¹ Lásd: <https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/publications/qlab11001hun.pdf> (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.05.30.)

²² Braun Zsolt Zoltán: Az Európai Rendőrségi Hivatal, De iurisprudentia et iure publico, 2012. 1-2. sz. 12. p.

²³ Lásd: <https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/publications/qlab11001hun.pdf> (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.05.30.)

²⁴Lásd:http://www.hirado.hu/Hirek/2013/03/19/14/Europol_az_EU_ban_3600_szervezett_bunbanda_mukodik_.aspx (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.06.01.)

²⁵ Salgó, 16.p.

²⁶ 2005. május 27-én írta alá Belgium, Hollandia, Luxemburg, Németország, Spanyolország, Ausztria és Franciaország a Prümi Szerződést a határon átnyúló együttműködés fokozása, különösen a terrorizmus, a határon átnyúló

De iurisprudentia et iure publico

Ennek legfontosabb újítása az volt, hogy a felek illetékes hatóságai számára egy teljesen automatizált lekérdezési eljárást hoz létre 7/24 rendszerben, azaz heti hét napon és napi huszonnégy napon át közvetlen és kölcsönös hozzáférést tesz lehetővé a DNS-, daktiloszkópiái (ujjlenyomat-), és gépjármű-nyilvántartási adatbázisok között, információcserét biztosít a terrorcselekmények megelőzése érdekében. A bűnüldözést hatékonyabbá és gyorsabbá teszi, növelve ezáltal az EU és az állampolgárai biztonságát.²⁷

Magyarország határai mentén ma már mindenhol kialakultak határon átnyúló, intézményesített és nem intézményesített együttműködési formák. A határon átnyúló együttműködések intézményesülése a hatékonyabb érdekképviselet, a közös fellépés és a támogatási programok eredményesebb lebonyolítása érdekében előbb-utóbb minden esetben szükségessé válik.²⁸ A közösség érdekeinek védelme alapelveként kell, hogy érvényesüljön. A hosszú távú célt megfogalmazó együttműködés viszont előbb-utóbb olyan állandó szervezet kialakítását követeli meg, amelyhez döntési kompetenciát, erőforrásokat és jogköröket is kell utalni.²⁹

Hazánk vonatkozásában az Europol együttműködés előfutára az 1998-ban elfogadásra került „A csatlakozás előtti megállapodás a szervezett bűnözés elleni harcban” címet viselő dokumentum volt. Ez az okmány lehetővé tette hazánk számára már a taggá válást megelőzően az Europolal való együttműködés megkezdését.³⁰ Ezt követően a 2001. évi LXXXIX. törvénnyel került elfogadásra az úgynevezett Együttműködési Megállapodás a Magyar Köztársaság és az Európai Rendőrségi Hivatal között. Magyarország 2004. május 1-jei uniós csatlakozását követően 2009-ben került elfogadásra a Tanács 2009/371/IB. határozata (2009. április 6.) az Európai Rendőrségi Hivatal létrehozásáról.³¹

Álláspontom szerint Magyarországon³² konkrét terrorista fenyegetettségtől nem kell tartani, a meglévő szélsőséges fenyegetések belső, nemzeti ügyekhez tartozó jelenségek. Az Europol nincs jelen a magyarok mindennapi életében, de a média közvetítésével közelebb kerül az állampolgárokhoz. Ilyen volt az az esemény, amikor Magyarország érintettsége az év elején a nagy visszhangot kapott bundabotrány-ügyben. Az Europol beszámolója szerint a legtöbb meccset Németországban, Finnországban, Magyarországon és Szlovéniában manipulálták. Németországban 70, Magyarországon 33 mérkőzést csalhattak el.³³

Összefoglalva megállapítható, hogy a mindenkori kormányoknak folyamatosan igazodniuk kell a biztonságot veszélyeztető tényezőkhöz. Az Európai Rendőrségi Hivatal az EU legfőbb bűnözés elleni támogató szervezetének nevezhető. Kulcsszerepet tölt be a jogellenes tevékenységek elleni küzdelemben. Dinamikusan fejlődik, állandó kapcsolatban áll a tagállamok jogi végrehajtó szervezeteivel, kiemelten foglalkozik a bűnözői trendekkel, részt vesz a rendészeti képviselők ki- és továbbképzésében. Fontos a külső határokon való felelősség-megosztás és

bűnözés és az illegális migráció leküzdése érdekében. A Prümi Szerződés nem uniós jogi aktus, hanem 7 (egyébként EU-tag) állam között létrejött nemzetközi szerződés.

²⁷ Tamás Csaba Gergely: Rendhagyó áttörés az uniós rendőrségi együttműködésben? Európai Tükör, 2008, 4. szám, 92.p.

²⁸ Fejes Zsuzsanna- Sallai János- Soós Edit- Tóth Judit- Vájlak László: Schengenre hangolva, Európai Műhelytanulmányok, 2007, 113. szám, 20.p.

²⁹ Soós Edit- Fejes Zsuzsanna: Határon átnyúló együttműködések Magyarországon, Pólay Elemér Alapítvány kuratóriumának elnöke, Szeged, 2009, 27.

³⁰ Lásd: <http://www.kul-vilag.hu/2012/04/hegyaljai.pdf> (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.11.22.)

³¹ Lásd: <http://www.kul-vilag.hu/2012/04/hegyaljai.pdf> (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.11.22.)

³² Magyarország és az Europol közötti együttműködési megállapodást a 2001. évi LXXXIX. törvény hirdette ki, 2011. november 16. napjától egészen az Europol Egyezmény és Jegyzőkönyveinek kihirdetéséről szóló 2006. évi XIV. törvény hatálybalépéséig hazánk és az Europol közötti kapcsolat alapját jelentette.

³³ Lásd: http://hvg.hu/sport/20130204_Magyarorszag_tunt_el_a_fogadasi_botrany (Utolsó megtekintés dátuma: 2013.05.30.)

De iurisprudencia et iure publico

külön pénzügyi forrásokat kell nyitni a hosszabb schengeni határral rendelkező tagállamoknak.³⁴ A Hivatalnak szembe kell néznie a jól strukturált, folyamatosan fejlődő, sok tapasztalattal rendelkező és a bűnözői területeket összekapcsoló nemzetközi szervezett bűnözői csoportok összességével, amelyek mindig fognak új módszereket találni, amivel megakadályozhatják az ellenük történő fellépést. Éppen ezért az Europolnak kell a gyorsabbnak lennie.

A rendvédelmi szervek jelentősége – leginkább ott válik fontossá, ahol a szokásosnak tekinthető eljárások (diplomácia, tárgyalások) nem vezetnek eredményre – különösen a válságos helyzetekben ismerhető fel.³⁵ Ezek a szervezetek olyan környezetben dolgoznak, olyan feladatrendszerrel teljesítenek, amelyben elengedhetetlen a kor színvonalának megfelelő információtechnológia alkalmazása és informatikai biztonság megteremtése, ugyanakkor, a fejlesztésekhez szükséges anyagi háttér egyre szűkül.³⁶ Megfelelő állami és uniós támogatás a közös célok érdekében tovább növelhetik rendőri együttműködés hatékonyságát az információbiztonság szem előtt tartásával. A védelmi tevékenységben résztvevő szervezetek feladata, hogy megfelelően fel tudjanak készülni a tagállamokat veszélyeztető bűncselekményekre és hatékonyan fellépjenek a következmények elhárításában. A tagállamoknak olyan problémákat kell leküzdeniük, mint a nyelvi nehézség, eltérő munkamódszerek összehangolása.

Csak így, együttes erőfeszítéssel tudjuk elérni az Európai Unió belső biztonságát, csak így járulhatunk hozzá a mindannyiunk számára fontos békés, szabad és biztonságos térség létrehozásához.³⁷

³⁴ Európai Tanács: Hágai Program; *Az Amszterdami Szerződés legelőrejutóbb rendelkezései a bel- és igazságügyi együttműködéshez kapcsolódtak, amelyek szándékait az 1999. őszi tamperei európai tanácsi ülés konkretizálta. Ezt követően 2004 novemberében elfogadta az Európai Tanács a Hágai Program nevet viselő dokumentumot, amely öt évre tíz prioritást határoz meg a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítése céljából. A Hágai Program a tamperei célok megvalósítását viszi tovább.*

³⁵ Kenedli Tamás: Elemzőközpontú információfeldolgozás a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni harcban, Doktori (PhD) értekezés, Budapest, 2010, 26.

³⁶ Zsigovits László: Rendvédelmi szervek informatikai fejlesztési lehetőségei az informatika világfejlődési trendje tükrében, Rendvédelem, 2012. 2.szám, 103.p.

³⁷ Jürgen Storbeck: Az Europol és az Európai Unió küszöbön álló bővítésére tett előkészületi intézkedések, Belügyi Szemle, 2004, 5. szám, 57.p.

De iurisprudencia et iure publico